

Nr 423.

Av herr Widén m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 30, med förslag till vägtrafikförordning m. m.

I den av Kungl. Maj:t framlagda propositionen nr 30 med förslag till ny vägtrafikförordning föreslås i § 7 1 mom.: »cykel skall vid cykling vara försedd med — — — på lämplig, lätt synlig plats anbragt skylt av metall, upptagande i tydlig skrift ägarens namn samt hans adress eller identitetsbeteckning i folkbokföringen.

Cykelägarna komma genom denna förordning att åsamkas besvär och, de som ej finna sig i detta, obehag i form av åtal och böter. De sammanlagda utgifterna för fullföljande av förordningen innebära utgifter på flera miljoner kronor. En namnskylt av metall lär väl knappast kunna anskaffas för lägre belopp än någon krona, vartill kommer fastsättningskostnaden. Antalet cyklar här i landet torde få räknas i flertal miljoner.

Kostnaden för den enskilda personen kan verka ringa, men för de barnrika familjerna, där barnen numera rätt allmänt få var sin cykel, kan dock utgiften för namnskyltar vara betungande. Huruvida barncyklarna skola vara försedda med någondera av föräldrarnas namn eller barnets, framgår ej av lagförslaget. Skulle cykeln vara försedd med barnets namn, så skulle detta ofta få bytas, då barncyklar ofta gå i arv bland barnen. Ej heller framgår om de allra minsta barncyklarna drabbas av påbudet.

Yrkesutöware bestå sig ofta med tvenne cyklar, en bättre sådan och en av ringare värde, vilken användes för färd till och från arbetsplatsen. Dessa begagnade cyklar av lägre värde byta ofta ägare, vilket skulle innebära att vid varje sådant ägarbyte cykeln skall förses med en annan namnskylt. Man har svårt att tro, att lagens föreskrifter härvidlag komma att efterföljas, vilket kommer att vålla irritation mellan polismyndigheterna och allmänheten.

Departementschefen förmenar, att cyklar redan nu i ett stort antal äro försedda med namnskyltar. En del cykelfabrikanter hava också försett sina cyklar med en anordning, vari kan insättas ett visitkort e. d. med ägarens namn. En sådan anordning blir dock ej enligt lagförslaget laglig, då namnskylten skall vara av metall. Att cyklar äro försedda med namnskyltar av metall hör nog nu till sällsyntheterna. Att i en allmän bristsituation beträffande metaller påbjuda en förordning, vars efterlevnad och befogethet starkt kan ifrågasättas och som genomförd kommer att draga en rätt avsevärd metallförbrukning liksom arbetskraftsförbrukning, kan man fråga sig, om det är så klokt.

Om polismyndigheterna i vissa städer eller kommuner skulle önska få cyklarna där försedda med namnskyltar, borde vederbörande lokala myndighet få besluta härom i likhet med vad fallet har varit med nummerskyltar för cyklar. Sådana nummerskyltar voro på sin tid rätt populära i städerna men synas numera ha försvunnit i de allra flesta av städerna.

Med stöd av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå § 7 1 mom. i Kungl. Maj:ts proposition nr 30 med förslag till ny vägtrafikförordning, i vad den avser obligatorisk skyldighet för alla landets cykelägare att förse sina cyklar med namnskylt av metall.

Stockholm i februari 1951.

A. Widén.

Gösta Åqvist.

Erik Rosén.